

Změňte své myšlení!

Zdrojem všech problémů je chybné myšlení!

Na stránkách <http://vzestup.stesticko.cz/karen> jsem našel zajímavý článek "Byl položen nový Božský plán pro Zemi a lidstvo". Bez ohledu na to, že se jedná o jeden z mnoha channelingových příjmů Karen Danrich, který může být mnoha lidmi považován za pochybný, je zde obsažena podstatná myšlenka: Lidské myšlení opakuje stereotypní chyby již po tisíce let. Podle Karen bylo toto stereotypní myšlení lidstvu umlantováno již před 30.000 roky, kdy Zemi ovládala rasa Annunaki (viz Z. Sitchin!). Od té doby se neustále dokola setkáváme se stejnými problémy. Technická civilizace je nepochybně na vzestupu, ale duchovní vývoj jako by zaostal na úrovni primitivní otrokářské společnosti. Nemohu se ubránit dojmu, že "falešné" myšlenky byly záměrně implantovány do morfogenetického pole, aby zamezily duchovnímu rozvoji naší pozemské civilizace. Ten někdo byl zřejmě kdysi vládcem planety (Innana dle Sitchina) a rád by zachoval status quo. Vždyť s nevědomými bytostmi se tak lehce manipuluje! Chcete důkaz místo slibů? Zde je 18 základních chybných myšlenkových forem, které brání rozvoji svobodné lidské společnosti. Myšlenky tajemného channelingového zdroje jsem se snažil zaktualizovat do současné společnosti. Názvy nectností jsem ponechal, ale charakteristiku vyjádřil dnešní praxí.

1) Otroctví

Možná si to ani neuvědomujete, ale ve skutečnosti jsme téměř všichni otroky někoho nebo něčeho. Z dějin známe "klasické" otroctví, kdy otroci byli nuceni sloužit svému pánu jen za stravu a bydlení. Byli nejlevnější výrobní silou, dokonce snadno nahraditelnou po jejich "opotřebení". Uvědomte si, že takováto podřízenost platila i ve feudalismu (roboty), kapitalismu i socialismu, kdy jediným způsobem jak přežít bylo a je vydělat peníze k uspokojení našich potřeb. Výjimku tvořili a tvoří jen primitivní domorodci, kteří dělají jen nutnou práci k zajištění stravy, obydlí, případně reprodukce svého druhu. Konstatuji, že v dnešní době pracujete "na sebe" jen asi polovinu pracovní doby, po zbytek pracujete na stát, který vámi vyprodukované prostředky rozhazuje těmi nejneuvěřitelnějšími způsoby, počínaje platy samovládců a podporou zločinců, nazývaných slušně "tuneláři". Dnes jsme otroky státu! Možná namítnete, že stát zajišťuje obranu, vzdělání, komunikace apod., ale to si přece všichni platíme. Platíme ale také na 500.000 státních byrokratů, kteří vše spíše pokazí, než aby nám ulehčili život. Ono by totiž úplně stačilo se dohodnout, kolik čeho potřebujeme vyrobit, co postavit a vybudovat a z čeho, a dát se do práce! "Ten dělá to a ten zas tohle a všichni dohromady uděláme moc", zpívá se ve známé písni V a W, pokud se ovšem jedná o užitečnou práci. Tvrdím, že 50% veškeré naší práce je jen zbytečně promrhanou energií, protože jsme otroky systému, který jsme si sami na sebe vytvořili! Otroctví se však netýká jen chudých "námezdních" pracovníků, ale i třídy bohatých vlastníků výrobních prostředků, která bohužel už zase vzniká i u nás. Možná jsou závislejší než dělník, závislý jen na tom, co vydělá. Mají nesporně největší strach z chudoby. Jsou otroky bohatství.

2) Manipulace

Jen málokdo si uvědomuje, že je neustále manipulován. Tato manipulace je i vzájemná například v rodině, kdy názory manžela a manželky se stále sblíží, až konečně její nabydou stálé převahy. Manipulování jsme již od dětství, kdy děti musí přijímat názory rodičů za ty nejsprávnější, ve škole, kdy učební osnovy předepisují co je vědecky správné a nezpochybnitelné, v zaměstnání, kdy jsme nuceni vykonávat činnosti dle našeho názoru zcela

zbytečné, ba dokonce škodlivé. Nejvíce jsme manipulováni státem, který ve formě obecně platných zákonů a nařízení se snaží určovat téměř vše. I když by mělo platit "Co není zakázáno, je dovoleno", ve skutečnosti platí "Co není výslovně povoleno, je zakázáno". Proto jsou zákony tak obsáhlé a podrobné, že se ve spleti paragrafů a výjimek nevyznají ani právníci. Co právník, to jiný názor - proro máme tolik stupňů odvolacích soudů. Ano, máme dle ústavy nárok na vlastní názor, ale zkuste na Václavském náměstí vykřikovat "Vláda je smečka zločinců! Na šibenici se Špidlou!" a uvidíte sami, v jaké chvílce se objeví policie, případně doktor Chocholoušek z Bohnic. Stát si nás za pomoci tzv. masmédií manipuluje tam, kde nás chce mít - do pozice otroků státu. Myslíte si, že volby jsou svobodné? Jsou zmanipulované masmédií a volebním zákonem. Zkuste přijít do televize a oznámit, že byste se chtěli utkat v nedělní "sedmičce" s premiérem. Pošlou vás někam. Právo držet hubu a krok je jediné nezpochybnitelné. Hlavními nástroji manipulace jsou zatajování informací, omezování volného přístupu k informacím, prohlašování lži za pravdy a šíření polopравd. Ještě že máme internet.

3) Ovládání

Ovládání sice souvisí s manipulací, ale tu lze chápat spíše jako ovládání myšlení a rozhodování. Skutečné ovládání je vyšším stupněm manipulace, protože obvykle neposkytuje možnost alternativních rozhodnutí. Pokud chcete déle žít, musíte např. ovládat bezpečně své auto. Ovládání je tedy bezprostřední manipulace. My všichni jsme ovládáni zvláště státními institucemi na základě "ovládacích" zákonů. Jsou to zejména policie, soudy, další orgány státní správy a samosprávy a finanční instituce. Každé společenské zřízení mělo a má své specifické zákony a omezení svobodných rozhodnutí občanů. Podle názoru jistého oficíra ze Švejka je to nutné, abychom nelezli jako opice po stromech, zastávám však názor, že inteligentní a kultivovaný "Homo sapiens" žádné zákony nepotřebuje, pokud se řídí nejvyšším mravním zákonem lásky, spolupráce, porozumnění a odpovědnosti. Z oficírského pohledu (či pohledu vládnoucí elity) je tedy ovládání mas nutné aspoň do doby, než se budou všichni řídit přirozenými pravidly pro trvale udržitelný život a společnost. Současné zákony jsou totiž dělány pouze pro udržení elity u moci a běžný občan je nemůže nijak ovlivnit. Stane-li se totiž z něho nedopatřením poslanec, dostane takové prebendy, že ochotně kývá (hlasuje) pro všechno, jen aby mu jeho výhody zůstaly co nejdéle zachovány. (Viz poslanecká imunita - za socialismu se říkalo, že máme úplnou rovnoprávnost, pouze někteří jsou rovnoprávnější než jiní.)

4) Utajování

Na tento zlovyk jsme narazili již v bodě "Ovládání". Vládnoucí elita si je dobře vědoma, že kdyby prostý občan věděl vše, asi by je hnal bičem (či něčím jiným, co by bylo zrovna po ruce). Proto jsou např. i nezkrácené přenosy z parlamentu uváděny v TV v pozdních nočních hodinách, aby občan pokud možno spící, neviděl nic ze strašných pitomostí, pronášených zhusta ústy svých představitelů. Občan se nedozví nic o nově připravovaných zákonech, pokud nemá patřičné kontakty nebo není členem nějaké nátlakové skupiny na poslance, kteří nakonec odhlasují to, co se hodí jen někomu a 90% občanů jen platí a platí. K nejhorším zločinům patří nepochybně utajování nových technologií, jen aby se udržel vojensko-průmyslový komplex déle u svých zisků. Je velmi pravděpodobné, že již dávno jsou v trezorech připraveny nové levné zdroje energie, ovšem naftařská lobby, ČEZ a jiné monopoly je neuvolní dříve, dokud to nebude nutné pro jejich nové zdroje zisku. Je možné, že existují léky "na všechny nemoci", ovšem farmaceutické koncerny velmi dobře profitují na chemických jedech, ideální je situace, když jeden preparát poškozuj a druhý léčí - tak je

zajištěn stálý odbyt. Obávám se, že Vatikán, Pentagon, CIA a různé další tajné instituce utajují skutečnost o původu života na Zemi, o kontaktech s mimozemskými civilizacemi o překonání všech tradičních omylů vědy k nimž zřejmě nyní patří již i Darwinova evoluční teorie, Einsteinova teorie relativity a Velký třesk. Bum! Jak moudrý byl onen filozof říka: "Vím, že nic nevím." Ono je opravdu lepší nevědět, protože po odhalení mnohých tajemství by asi musel následovat krach společenského zřízení. Proto je i účelem vzdělávacích institucí sdělovat pouze ty informace, které nemohou narušit ovládnutí.

5) Soukromí

Soukromí je založeno na klamně představené, že jsou věci, které si zasluhují utajení. Sousedovi je prd po tom, co mám doma nebo za plotem, natož co mám za myšlenky! Představte si tu hrůzu, kdyby lidé dokázali komunikovat telepaticky, t.j. čtením myšlenek. Nic by nebylo utajeno! Tak by ztratilo smysl snažit se o ovládnutí, manipulaci i otroctví. Hned bychom věděli, co se za tím skrývá. Nevyžadujeme soukromí jen proto, že se za něco stydíme? Že musíme ukrývat své názory, majetek a činy? Za čestné jednání a myšlenky se však netřeba stydět! Postoj k soukromí však můžeme změnit pouze změnou svých předsudků, změnou sebe sama. Obávám se, že proto i státní instituce podporují "separaci", zachování soukromí. Nedej bože, kdybychom se dozvěděli něco o soukromí našich čelných představitelů. Tak to bylo za komunistů a tak je to i dnes.

6) Exkluzivita

Exkluzivita jsou privilegia vládnoucí třídy, která si většinou sami přidělují a schvalují. Exkluzivita je i monopol finanční, hospodářský a politický. Exkluzivita je obvykle zdrojem zisku, moci a potlačení konkurence. Exkluzivita je protikladem demokracie. Cílem ovládnutí, utajování a manipulace je udržení exkluzivity. Nepřítelem exkluzivity je konkurence, proto musí pravidla pro ovládnutí předem konkurenci likvidovat. To se děje i v politice, vhodně formulovaným volebním zákonem. Kdo nemá miliony, nemá šanci proniknout do "vysoké" politiky.

7) Nadvláda

Důsledkem exkluzivity je nadvláda. Bez možnosti rovnoprávné konkurence se snaží exkluzivita udržet nadvládu všemi prostředky, ať už se nazývají jakkoli. (Opoziční a koaliční smlouvy a jiné vymyšlenosti za účelem zachování nadvlády.) S pojmem nadvlády je spojen i pojem vláda, moc, otroctví, ovládnutí atd. Nadvládu je možno udržet pouze za pomoci manipulace, utajování a tzv. represivní moci. Proto musí být policie dobře placena, aby plnila jakékoli příkazy svých chlebočarců. Odstraněním jednoho z výše uvedených předpokladů pro nadvládu lavinovitě zmizí i ostatní činitelé a nadvláda padne. Předpokladem pro to je pouze uvědomění občanů o pravé podstatě věcí.

8) Lichva

Lichva finanční je známa každému, kdo si půjčil peníze od jakékoli banky, či pohybné finanční instituce. Každá lichva představuje bezpracný zisk, neboť požaduje vrácení vyšší hodnoty, než byla poskytnuta. Opakem lichvy je moderní jev "tunelování", kdy finanční hodnoty putují pouze jedním směrem. Z pokladny banky do pokladny podnikatele, tedy na jeho soukromé účty. Největším lichvářem je stát, nazývá to ovšem přerozdělováním společenského produktu resp. sociálním zabezpečením, či principem solidarity. Kolik ze

získaných prostředků je však použito ke svému původnímu účelu se nikdy nedozvíme. Lichva je také důsledkem exkluzivity.

9) Dogma

Dogma je založeno na principu, že existují instituce, určující co je možné a co ne. Vše se mění, zjistili už starořeční filosofové a proto setrvávání na názorech a pravidlech "institucionálně" zakotvených do podoby zákonů a učebních osnov je pouze nástrojem nadvlády, utajování a manipulace. Dogma se nám snaží namluvit, co je pravda, co je vědecké, co je správné a co nelze změnit. Chyba lávky! Vše lze změnit, přejdeme-li včas na "druhý břeh". Odtud můžeme vše vidět z jiné perspektivy a všechno může být jinak! Každé společenské zřízení a každá moc je založena na dogmatech. Neexistuje žádný důvod k tomu, abychom prohlašovali, že kapitalismus je nejlepší a nejsvobodnější zřízení, že spotřební společnost se nejrychleji vyvíjí, že peníze jsou nutnou univerzální směnnou hodnotou, že existují levicové a pravicové strany a politické strany vůbec atd. V podstatě neexistuje vůbec nic, co bychom mohli dogmaticky prohlásit za pravdu. Pravda je totiž pojem relativní. Neznám lepší vysvětlení relativity než je ve vtipu:

Pan A strčí nos do zadku pana B. Pan A má nos v zadku, pan B má nos v zadku, ale jejich pocity jsou značně relativní.

Je logické, že pánové A i B se snaží dogmaticky setrvat na svých pozicích. Většina dogmat je totiž škodlivých. Kdysi to byla zejména církevní dogmata, dnes to jsou tzv. vědecké názory. Je známo z historie, že každé dogma je po čase vytlačeno jiným dogmatem. Dogmata jsou pouze "berličky" neschopných a nemyslicích. (Viz - Země je plochá deska, Slunce obíhá kolem Země, kameny nemohou padat z nebe, protože tam žádné nejsou, se Sovětským Svazem na věčné časy apod.)

10) Arogance

Arogance vychází z přesvědčení o neomylnosti a učenosti individua. Je výrazem nadřazenosti a nadvlády, vycházející z dogmatických názorů. Dnes je arogance základní vlastností většiny politiků a tzv. tiskových mluvčích. Arogance někdy zakrývá i prostou blbost. Pokud se novinář zeptá policisty např. "Už víte, kdo je pachatel?" a ten odpoví "Zeptejte se tiskového mluvčího", je to nepochybně výrazem blbosti a nikoli arogance. Jen dobře informovaní však vědí, že je to důkazem blbosti služebních předpisů. Policista totiž nesmí odpovědět "ano" nebo "ne", aby neporušil předpis, že na otázky novinářů může odpovídat pouze tiskový mluvčí. Jak by to vypadalo, kdyby každý mohl říci svůj názor? Neodsuzujme tedy aroganci, může být pouze důsledkem blbosti a ta je dána "od Boha".

11) Fantazie

Pod pojem "Fantazie" můžeme zahrnovat všechny fantastické "nehmotné" jevy, které věda nedokáže vysvětlit, popsat, zařadit a experimentálně opakovat. Fantazie jsou i naše sny, představy, halucinace či jinak neuchopitelné myšlenky. Fantazie je bezbřehá, protože "vyfantazírovat" si můžeme opravdu všechno. Nejfantastičtější představou v současné době je spravedlivá beztřídní společnost, tato představa je však stará již celá tisíciletí. Obvykle vzniká v myslích utlačovaných tříd, otroky počínaje a nezaměstnanými konče. Pokus o realizaci fantastických myšlenek končí obvykle revolucí, ať již to bylo povstání Spartakovo, Francouzská revoluce, VŘSR či "Něžná revoluce". Pokus však může být zmařen již v zárodku likvidací revolucionářů - viz předchozí body o moci a jejich praktikách. Proto většina lidí, které napadají fantastické myšlenky je tají. Jsou jejich soukromím, jejich "třináctou

komnatou". Fantazie je však hnací silou pokroku. Každá změna byla kdysi jen fantastickou myšlenkou v něčí hlavě. Největší vynálezci by se asi neobešli bez fantazie, intuice a odvahy to zkusit v praxi. Fantazie je hnací silou duchovního rozvoje společnosti, protože dokáže operovat se všemi nehmotnými pojmy. Fantazie a dogma jsou nesmiřitelné protiklady.

12) Slepá důvěra

Slepá důvěra je důsledkem lenosti, pohodlnosti a neschopnosti mít vlastní názor. Cílem každé vládnoucí skupiny je, aby jí lid slepě důvěřoval. Proto používá manipulaci, utajování a nadvládu. Základem pro slepou důvěru je nevědomost, kterou lze nejlépe získat již výchovou ve školách a rodině. Nejsou snad žáci zatěžováni horou nesmyslných informací právě proto, aby o jiných věcech zůstali v nevědomosti? Cimrman by to nazval průtokem informací, kdy je nutné oddělit "pomněnku" a "zapomněnku". Pokrok je možný pouze odstraněním slepé důvěry v dogmata a podporou svobodného myšlení - fantazie a intuice. Největší tragédií dneška je slepá důvěra k informacím v masmédiích. Mohou být totiž jen prostředkem ovládnání a manipulace - viz předchozí body.

13) Víra

Víra je slepá důvěra v něco, co považujeme za pravdu. Nejznámější je náboženská víra v Boha a jiné nadpřirozené bytosti, které se obvykle projevují jen v našem myšlenkovém světě. V dnešní době nejčastěji můžeme věřit nejrůznějším institucím, které nás posléze zklamou, takže naše víra je otřesena a stává se z ní nenávisť. Víra je přesvědčení o existenci něčeho, co nemůže přímo dokázat resp. uchopit. Slepá důvěra je obvykle pozitivní vztah k něčemu hmotnému. Neříkáme "Důvěřuji, že mne Bůh zachrání", ale "Věřím, že.... Víra je tedy silnějším a specifitějším vztahem důvěry v něco. Zklamání ve víře je proto horší, než ztráta důvěry. Optimisté věří tomu, že jednou se budeme mít lépe. Pesimisté jsou dobře informovaní optimisté. Stále platí : "Důvěřuj, ale prověřuj"!

14) Naděje

Naděje je obvykle víra v uskutečnění našich fantastických myšlenek. Máme-li naději, musíme věřit, že naše touhy se mohou uskutečnit. Naděje však nestačí k realizaci našich tužeb. O jejich realizaci se musíme aktivně postarat a věřit, že se naše záměry podaří uskutečnit. "Naděje umírá poslední", říká staré pravdivé rčení. Náš cíl může být přitom libovolně velký a libovolně vzdálený, či na první pohled nedosažitelný. Naděje na jeho dosažení obvykle trvá až do posledního okamžiku našeho života. Je chybou, označovat předem, že cíl je nedosažitelný, že situace je beznadějná, že náprava může nastat pouze zázrakem. Zázrak je pouze nepravděpodobná nebo nepochopitelná skutečnost .

15) Dokonalost

Víra v dokonalost čehokoli je brzdou vývoje. Nic není dokonalé, vše je možné zlepšovat. Zdánlivá dokonalost u lidí, kteří jsou líní přemýšlet o podstatě věcí vytváří uspokojení se současným stavem a tlumí fantazii. Základem vývoje je nespokojenost, nemůžeme se spokojovat se současným stavem, jen pro naši pohodlnost. "Chléb a hry" bylo heslo již prastarých vládců. Uspokojte lid potravou a zábavou a nebude přemýšlet o nedokonalosti, zbytečnosti, podřízenosti či neomylnosti vládců. Důsledkem toho je např. skrytá státní podpora TV, oblbující masy neuvěřitelně stupidními americkými trháky a telenovelami z

banánových republik. Jak úspěšně se to daří můžeme vidět např. v televizním pořadu "Nikdo není dokonalý", ze kterého lze odvodit, že nejméně 50% národa již úplně zblblo. Bohužel dokonalí nejsou zejména naši vládcové, učitelé a vedoucí pracovníci. Avšak kritizovat jejich nedokonalost je velmi nebezpečné pro kritika. Prvním krokem k našemu vzestupu je uvědomění si vlastní nedokonalosti, druhým je snaha o zlepšení.

16) Vnější Bůh

Základem mnohých náboženství je víra v Boha, který je dokonalou bytostí mimo nás. V bájích a pověstech většiny starých národů se vyskytují bohové, obvykle sestupující s nebes. Stejné přesvědčení je obsaženo i v Otčenáši. Je Bůh resp. bohové skutečně bytost mimo nás "na nebesích"? Snad v případě mimozemšťanů, našich stvořitelů ano.

Obávám se, že většina náboženství, včetně křesťanství vytvořila bohy jen jako zastrašovací instituci na věřící prostřáčky. Většina bohů měla "specialisovanou" funkci, ať už pozitivní nebo negativní. Ti opravdu vědoucí však ví, že Bůh je jen všeobsahující energie či inteligence, která je součástí všeho živého, tedy i nás. Pochopení Boha v nás je základem pro náš duchovní vzestup. Víra ve vnější Bohy je jen "berličkou" pro věřící všemu.

17) Pýcha

Staré přísloví říká: "Pýcha předchází pád!" Pýcha je pocit sebeuspokojení nad dosaženými výsledky. Je to individuální pocit, každý je pyšný na něco jiného. Pýchu v nás může vyvolávat zejména vnější ocenění našich dovedností. Pýcha a sebeuspokojení patří k negativním vlastnostem, ať jsme již pyšní na cokoli. Pýcha je totiž subjektivní hodnocení sebe sama i v případě, že nám toto ocenění dal někdo jiný. Možná nám ho dal právě proto, abychom nepřemýšleli o tom, že vlastně nemáme být na co pyšní. To se týká zejména ocenění za válečné úspěchy. Může být někdo pyšný na to, že zabil nejvíce nepřátel? Může být pyšný na to, že dosáhl sportovního úspěchu, když si tím zničil celé tělo a za 20 let bude invalida? Mnohá ocenění jsou jen falešným pozlátkem a není důvodu být na ně pyšný.

18) Poslušnost

Snahou každé vedoucí struktury je, aby její podřízení poslušně poslouchali její nařízení a zákony. Neposlušnost se trestá již od dětství. Poslušnost je potlačení vlastní vůle. Poslušný bývá obvykle ten, co nepřemýšlí nad tím co dělá, co musí a nemusí dělat. Nad nařízeními a pokyny nadřízených, nad tím co čte a slyší a co vidí ve skutečnosti. Poslušnost je známkou pohodlnosti. Kdo prohlédne a zjistí, že má dodržovat nesmyslné zákony, pravidla a pokyny má jen málo možností, jak se bránit. Nejtěžší je možnost změnit zákony, nejjednodušší je prostě zákony podle nás nesmyslné nedodržovat. Víte o někom, kdy by striktně dodržoval např. Pravidla silničního provozu? Každý jezdí většinou tak, jak uzná za vhodné a dle svých zkušeností, maximálně ještě tak zastaví na červenou. Poslušnost je základním předpokladem pro to, aby se vládnoucí struktury udržely u moci, proto je dáván takový důraz na represivní složky - policii a jiné pokutující instituce. K poslušnosti nás nutí finanční úřady, banky, policie, zaměstnavatelé, manželky apod. Kdo je poslušný, nemá problémy s nadřízenými, ale může být pyšný sám na sebe?

Cesta ke svobodě

Existuje jediná cesta ke svobodě. Vymanit se postupně z výše uvedených osmnácti falešných stereotypů a zjistit, že o všem můžeme rozhodovat sami. Svůj život si můžeme řídit jen my,

musíme ovšem k tomu nalézt odvahu, protože z počátku budeme muset porušovat všech 18 výše uvedených bodů. Jako jednotlivci nemáme šanci uspět, ale někdo musí začít a až nás budou miliony.....

Doporučuji postupovat v opačném pořadí, tedy od konce:

- Poslušnosti se zbavíme lehce, uvědomíme-li si, že na světě, ve kterém žijeme nemůžeme být pyšní.
- Uvědoměním si Boha v sobě zjistíme, že jsme dokonalí tvorové a máme všechny možnosti jako Bůh.
- Uvěříme, že máme naději vytvořit lepší svět dle naší fantazie.
- Důvěřujme naší fantazii a odmítneme veškerá arogantní dogmata.
- Nepodporujeme lichvu, hospodařme jen s tím, co jsme sami vytvořili.
- Nadvládu a exkluzivitu lehce odstraníme odhalením soukromí vládců.
- Odhalením utajovaných skutečností znemožníme ovládnutí a manipulaci. Přestaňme být otroky sebe sama a svých falešných názorů.

Uvědomme si, že jsme součástí přírody a vesmíru, že máme svá práva a povinnosti jen ve vztahu k celku. Miluj bližního svého jako sebe samého! Milujme všechny lidi bez rozdílu, všechna zvířata i rostliny a uvědomme si, že všichni tvoříme jeden uzavřený systém planety, ze kterého není úniku - pouze do světa "nevědomí". Ludvík Souček napsal kdysi dvě vynikající knihy - "Tušení stínu" a "Tušení souvislosti". Třetí část trilogie "Tušení světla" již nevyšla a Ludvík Souček zemřel za dost podivných okolností. Asi se dopídl pravdy. A to v socialistické epoše bylo velkým zločinem. Ostatně, dnes se ani tak moc nezměnilo. Chytit realizovat změnu je stále velká odvaha, ale bez hrdinů se žádná doba neobejde. Musíme začít, i když nás možná ocení až další generace. Hrozí totiž nebezpečí, že další generace již nebudou.....

© Jan Pavlík